

Sobota 5. pôstneho týždňa

Jn 11,45-57

Jednota

Poukázať na hodnotu vykúpenia zo strany jednoty

Antoine de Saint Exupéry povedal: „Milovať, to neznamená pozerat' sa na seba, ale pozerat' spolu tým istým smerom.“

Ježiš má zomrieť, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti (*Porov. Jn 11, 52*).

Celým dnešným Božím slovom sa tiahne jedna jediná myšlienka – jednota. V prvom čítaní Boh vkladá do úst proroka Ezechiela slová: „...**a urobím z nich jeden národ**“ (*Ez 37,21*). Kristova smrť privádza k jednote. V responzóriovom žalme sme štyrikrát spievali refrén: „Pán nás bude strážiť ako pastier svoje stádo“ (*Porov. Jer 31,10*). Vieme, že stádo, ktoré nie je roztratené je symbolom jednoty. A nakoniec evanjelista Ján píše, že Kajfáš, veľkňaz tohto roka, prorokoval, že Ježiš má zomrieť, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti (*Porov. Jn 11,51-52*). A skutočne prorokoval veľmi správne. Boh ho použil ako tlmočníka svojich úmyslov.¹ Kristus má zomrieť, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti.

To, čo oddeľuje človeka od Boha je hriech. Prvotným hriechom sa jednota medzi Bohom a človekom a tiež medzi prvými prarodičmi narušila. Vo vzťahu k Bohu stráca človek spoločenstvo s ním, stráca raj. Vo vzťahu k sebe navzájom môžeme vidieť prvý náznak rozdelenia vo výčitke Adama voči Eve, keď hovorí: „**Žena ma naviedla**“ (*Gn 3,12*). No ešte rukolapnejšie vidíme rozdelenie pri bratovražde Ábela, ktorého zabil Kain. Boh vie, že človek by sám svojím konaním nikdy nedospel k jednote. K jednote v sebe samom a tiež k jednote voči druhým, preto posla na svet svojho Syna. Aby sme skrze jeho obetu boli jedno telo a jeden duch. Kristova obeta na kríži nás zjednocuje a robí z nás jedno stádo. Strom, ktorý bol v raji stromom rozdelenia sa v Kristovom kríži stáva stromom zjednotenia. Ježiš na kríži objíma všetkých ľudí, objíma každého konkrétne. Objíma celý svet, celý národ, celú našu farnosť, mňa, teba.

O pár dní, počas celého veľkonočného obdobia, kňaz pred modlitbou Otče náš, vo svätej omši povie takúto výzvu: „Voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme...“ Toto Božie synovstvo, to, že sme jedna veľká rodina je výsledkom Veľkého piatku. Sme jedna veľká rodina – nech to nie je len frázou, prázdny slovom, ale nech je tomu skutočne tak. Rodina je miestom lásky, pokoja, spoločného života, kde každý jej člen miluje a cíti sa byť milovaným.

Vráťme sa k výroku od Antoine de Saint Exupéryho: „Milovať, to neznamená pozerat' sa na seba, ale pozerat' spolu tým istým smerom.“

Ak by Kristus pozeral na seba, jednota by bola márna. Prosme aj pri tejto svätej omši, aby nás Kristova obeta urobila jedným telom a jedným duchom. Aby bolo vidieť na nás kresťanoch, že sme jedna veľká rodina, že pozeráme spolu tým istým smerom.

Amen.

¹ Porov.: HERIBAN, J.: *Sväté písmo Nový zákon*, SSV, Trnava 2001, s. 317.